

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Vita Et Doctrina Jesu Christi

Avancini, Niccolò

Coloniae Agrippinae, 1689

Epiphania Christi Domini.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-59970](#)

EPIPHANIA
DIE XI. JANUARII.
Herodes cum Magis agit.

1. Clam vocatis Magis diligenter diligit ab eis tempus stellæ. Matth. Quo fine? ut inde colligeret ætatem pueri, deinde in eam ætatem sæviret, ut Regem extingueret. Et adverte illud: diligenter diligenter dicitur; si filii iniquitatis diligenter arripimus media ad suos fines pessimos, quid te facere oportebit ad sanctos fines?

2. Ite, & interrogate diligenter de pueris & cùm inveneritis, renunciate mihi. Ibid. Vide progressum malitiaæ. Herodes ipsos Magos vult inducere, ut cooperent suæ passioni. Hæc est natura passionum te, ad domitarum, semper ad pejora proserpentis. Hæc tibi sit ratio, ut ad eas opprimendas stunni méri. Vide ergo, quæ sit in corde, & ter peus pestivè cultrum admove.

3. Ut & ego veniens adorem eum. Ibid. remi Mendacium est, dic clare: ut occidam eum animi Hucusque enim progressa est passio, ut tient stabiliendum regnum, velit Christum peccatum emptum. Indignare, derestare. Velis & 3. V ad stabiliendum tibi cœlestis regnum, peremptum amorem proprium, & pravos afflata? A Christus. Nam minus hi cum illo regno sed possunt, quam vivus Christus cum terrestri stellæ aut Herode vivo.

D

CHRISTI DOMINI. 53
DIE XII. JANUARII.

Magi discedunt Hierosolymis, & ve-
niunt in Bethlehem.

I. **Q**ui cum audissent regem, abierunt;
Matth. 2 Considera qua sollicitudi-
ne Christum quærunt. Id solum agunt in
urbe, quod ad hoc servit, quærunt, ubi na-
scatur; intelligunt. Hoc habito statim pro-
sequuntur iter, nec patiuntur se curiositati-
bus rerum detineri. At tu in suscepto virtu-
tis itinere, quot diverticula ad creaturas
quæris? quam lentè progrederis? non serio
vult, qui lentè vult;

erent. 2. Et ecce stella, quam viderant in orien-
te, antecedebat eos. Ibid. Amissam stellam
tolerarunt cum patientia, & spe, non desi-
stunt tamen ab itinere. Ideò consolatur eos
deus remissâstellâ. Vide quam bonus est
deus in eos, qui tempore desolationis nihil
remittunt de virtutis progressu. Ne ergo
animo concide, si absit consolatio: fer pa-
cienter, & spera. Aderit rursum deus: huic
comitte.

3. Usque dum veniens staret supra ubi erat
os affla? Ad deum quidem, quem quærebant;
no stased tamen etiam ad vile stabulum. Vide quo
errest stellæ, seu cognitiones tuæ te ducant. Si ad
vanitatem.

D

vanitatem, existimationem, &c. ignes
sunt: si ad vilitatem, & contemptum tui,
læ Dei sunt. Has sequere, & Deum
monstrabunt.

DOMIN. I. POST EPIPHAI De adoratione Magorum.

1. **E**t intrantes domum invenerunt p
erum cum MARIA Matre ejus. Ma
2. Considera 1. Hos Principes non horru
sordes stabuli, non despexisse paupertate
aut infirmitatem infantis; sed internè ill
stratos agnoscisse hunc puerum esse DEU
Lauda Deum, gratulare Magis, neque
horre paupertatem, aut contemptum. Po
quam enim Deus pro te vilis factus est, n
invenies eum per gloriam, & existimati
onem. Reflecte, dole, desidera, pete.

2. **E**t procidentes adoraverunt eum. Ib
Prociderunt primùm, non tantùm corpo
in terram in reverentiæ signum, sed eti
animo in suum nihilum, agnoscendo se
de quaque ab hoc Deo pendere Deinde a
orarunt perfecto cultu latrīæ: quia De
cognoyerunt. Ecce quam sui æstimation
excitat Deus cognitus? quam reverentia
quam animorum subjectionem? quem
contemptum? Excelleres his, si Deum be
nosses.